

XXIX
 международен
 фестивал
 «Мартенски
 музикални
 дни»

БОГАТСТВО НА ТВОРЧЕСКИ ИНВЕНЦИИ

И тази година в Русенската изложбена зала са експонирани традиционните Пролетни художествени изложби, които години наред съпътствуват международния фестивал „Мартенски музикални дни“ и обогатяват културните изяви както за жителите на нашия град, така и за много бройните гости от чужбина. Чрез звуците, багрите и формите хората имат възможност да преживеят много разнообразни и вълнуващи емоции и да станат по-богати духовно, по-ерудирани като личности и по-добри.

Настоящата експозиция включва творби от известния наш художник Найден Петков, скулптора Георги Чапкънов, русенския живописец Володя Кенарев и група художници акварелисти и графичи от Китай. Разнообразни по стил и съдържание, по тематику и жанров обхват, мартенските изложби дават богата

възможност на любителите на изобразителното изкуство да преживеят вълненията, тревогите и възторзите на техните автори. Когато хората отиват или се връщат от концерт, те ще приемат звуковите картини, обогатени от багрите и съчетанията на форми и линии, а пластичните творби — съпроводени от мелодията на музиката.

В централната зала са изложени творбите на Найден Петков. За него с право може да се каже, че е един от живите класици на българското изобразително изкуство с близо 50-годишен творчески живот. Неотдавна в столицага беше организирана юбилейна изложба по случай 70-годишнината на художника. Част от тази експозиция е представена на нашия зритель. Тук са показани предимно някои от последните му творби. В тях личи дълбоко овладян професионализъм, изразяващ бога

тата душевност на художника, която варира от най-тънките нюанси на тона и чувството до широките обобщения на образите. Независимо дали изобразяват хората или природата, от тези изживени и изстрададени картини лъха дълбока човечност, която не е натрапчива и предизвикателна, а струи непосредствено, убедително и силно. В последните му работи, изградени в пестелива и пречистена като тоналност гама, в която преобладават земните тонове, се долавя звучност, събрала в себе си патината на времето и обогатена от него. Това ни напомня за старите български фрески, за нашето национално българско изкуство, защото националният български елемент в едно творчество не се състои само в ярките багри на фолклора, а в душевността и цялостното звучене на творбата като внушение и емоционален заряд.

В пластиките на скулптора Георги Чапкънов преобладава съвсем друга творческа инвен

ция, която бих оприличил с понятието „асоциативен експресионизъм“. Той е допълнен с много символика, подкрепена от силна деформация, често стигаща до уродливост и жестокост. Защо не. В края на XX век за съжаление има и такива неща, но, струва ми се, човек не може и не трябва да вижда само деформацията в душите, а чрез нея да търси другото, човешкото, възвишеното, без което хората престават да бъдат хора.

Измислена реалност има в творбите на русенския художник Володя Кенарев, който в своето развитие като хиперреалист в последните си работи клони към сюрреалистически тенденции. В неговите картини има много символика и винаги подчертан интерес към многозначителен и многопланов подтекст. Чрез него авторът изразява своето отношение към сложните явления в човешките взаимоотношения, в реакцията на хората към природата и тяхната взаимна връ

зка и противопоставяне. Борбата на доброто и злото, вечната жажда за съвършенство, воалирани в сложна колизия на взаимни връзки, всичко това би било само литературни прийоми, ако творчеството на Володя Кенарев не беше подплатено от високо професионално майсторство на многопластовата, сложно изградена като техника на маслените бои живопис. И в това според мен е най-голямото й достойнство.

В китайската експозиция са представени много автори от една 50-милионна провинция в тази огромна страна. Традицията в техниката „го-хоа“ (рисуване с акварел върху коприна), възникнала преди векове, намира своето развитие и в творческата, и в техническата концепция на съвременните китайски автори. В техните гравюри и акварели преобладава тънка поетичност на

възприятието, намерила адекватен израз в техниката, съчетаена едновременно с точния изказ на вълненията им в момента. Пейзажите, които са преобладаваща част като жанр в изложбата, са отражение на китайската природа, която за нас е твърде непозната и предава многообразието на заобикалящия я свят. Това е една приятна за око жизнерадостна и ликуваща акварелна живопис, в която тягостните емоции и катаклизмите на нашето време не са намерили място. Сякаш всичко е изमितо и превърнато в един радостен и поетичен свят.

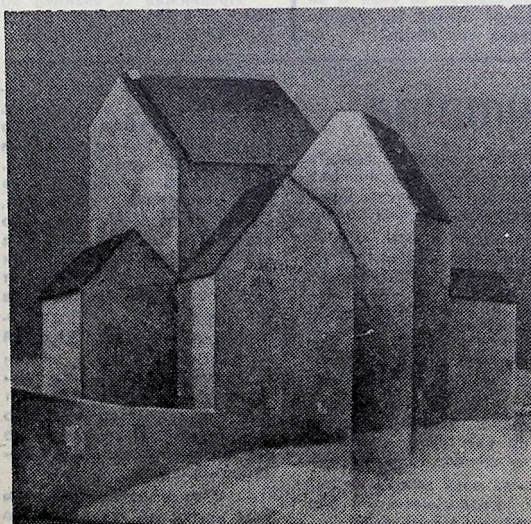
Поредните Пролетни изложби са ново потвърждение на симбиозата между изкуствата, на тяхното взаимно допълване, обогатяване и взаимодействие.

Доц. Николай РУСЧУКЛИЕВ

Найден Петков

„Катя“

Володя Кенарев

„Пейзаж“

Вей Джембаз

„Почивка“